И сви се ~~трепетно~~ не на единъ юнакъ
сърцето. "Откъде?" Тъй бързо?" Изненада
бе зарадъ тяхъ това. Нима е вечъ обсада -
когато ний дори не сме готови ощъ?"
60. И думи шепотомъ въ заглъхналата нощъ
се разменяваха, и туй което чака
съ дни всякой, чудно тъй се виждаше въвъ мрака
сега. "Тъй скоро?" Та... Това ще е измама.
Това не би могло..." И смутъ за мигъ настана,
и смутъ и лутане. И всякой постъ заелъ
се въ мрака взираше -, наместяше прицелъ
тозъ тукъ на пушката, тамъ онзи си преглежда
патроните, а тамъ отвъдъ се остро вглежда
въ тъмата трети, вмигъ каточели готовъ
60. да скокне - вслушва се и чака само зовъ...
Едвамъ тазъ вечеръ те съгледаха случайно
врагътъ отъ двадни вечъ предпазливо и тайно
примъкванъ,- близо вечъ и надъ сами града
ще да надвисне днесъ.